

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Martyrologium Ecclesiae Germanicae Perpetuum

Beck, Matthias Friedrich

Augustae Vindel., 1687

I. De Titulo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38424

AD MARTYROLOGIUM ECCLESIAE
GERMANICAE PERVETUSTUM

LIBER
COMMENTARIUS.

CAP. I.
DE TITULO.

§. 1.

Lim dicū sunt *Fasti*, quod idem est atque
Festi Dies, in quos Natales dies clarissimorum
Virorum sunt relati, quò alludit Tertullianus in
libro de Corona Militis, Cap. XIII. fol. 209. B.
Coronatur, inquit, *et vulgus nunc ex Principa-*
lium proprietatum exultatione, nunc ex municipalium

solennitatum proprietate: et est omnis publicae latitiae Luxuria capta-
trix. Sed tu peregrinus es Mundi hujus, Civis supernae Jerusalem.

NOSTER inquit (Apostolus ad Phil. III.) MUNICIPALITUS
IN COELIS. *Habes tuos Censur, tuos Fastos. Ubi Fastos vel di-*

es festos SS. Martyrum, à Christianis isthac jam ætate, III. Seculo,
celebrari solitos, proprietati Municipalium Solennitatum Genti-
lium opponit. Quemadmodum enim Gentiles, cum alij tum Ro-

A mani

mani Urbium seu Municipiorum, Principum, aliorumque Clarorum Virorum natales dies in Fastos suos referebant, vid. Marcellus Donatus in Dilucid. ad C. Suetonium Tranquillum, cap. V. in Tiberio, simili modo, Tertulliani Ævo, SS. Martyrum natales dies in Fastis suis atque Ecclesiasticis Tabulis annotabant Christiani, prout vel ex hoc ipso Tertulliani loco patet. Conf. Jac. Pamelius, in Annotationibus ad Cypriani Epist. 37.

§. 2. Polemius Silvius Fastos suos, quibus prophana etiam Solennitates immixtae sunt, Seculo V. scriptos, *Laterculum*, usitatam isthoc Ævo voce dixit. Posterioribus autem Temporibus, sicuti Græcis Menologia & Synaxaria, ita Latinis & Ecclesiae Occidentali græca voce *Martyrologia* dici obtinuerunt, à Martyribus, quorum dies natales & memorias recensabant, denominatione à potiori parte facta; namque præter Martyres alii quoque Sancti, Confessores scilicet atque Virgines, in iis consignari consueverunt: Quamquam Martyris vel Testis nomen aliquando latius accipiat pro designato Martyre, seu Martyrii candidato, ita usi voce sunt Tertullianus libro ad Martyres, ubi Beatus Rhenanus in argumento, *Porro*, scribit, *non iis solis MARTYRUM appellationem accommodabat ea etas, qui jam toleratis Suppliciis pro Christo mortem subierant, sed & illis, qui in Confessione, nullâ tormentorum atrocitate moti, firmiter perstiterant, etiam si adhuc in Carcere detinerentur, de quibus intelligit Cyprianus, cum scribit: FECERUNT AD NOS DE QVIBUSDAM B. MARTYRES LITTERAS. Item: SI QVI, LIBELLO A MARTYRIBUS ACCEPTO, DE SECULO EXCEDERENT. Sicq; non modo Cyprianus MARTYRES appellare solet, sed & Tertullianus hoc loco, verum scite addit: DESIGNATI. Quia eos etiam hoc nomine solitos vocari indicat, qui dimissi fuissent &c. Cujus sententiae Pamelius in Annotat. ad Tertull. accedit, & Cyprianus Epist. VIII. ad quam annotatio Rigaltii hæc est: MARTYRIBUS ET CONFESSORIBUS. Liber N. F. Confessores dicti sunt, qui coram Judicibus interrogati, Christum professi erant:*

Martyres,

*Martyres, qui Christum professi, & praterca, ut abnegarent, torti, perseverant. Martyres igitur omnes Confessores erant, sed Confessores nondum Martyres, nisi, ut eleganter Tertullianus vocat, initio libri ad Martyres, Designati, & alibi, Candidati Martyrii. In eandem sententiam concedit Jo. Molanus, in Epistola ad Lect. Uluardi Martyrologio præmissa, §. VII. Martyris autem Vocem aliquando notis Parentibus interclusi, quando posita est pro eo, qui in confessione fidei tormenta passus est, sed citra mortem. Quia igitur Martyrologia illa præter Martyres in specie dictos, alios quoque Sanctos v. g. Confessores & Virgines, complectebantur, hinc alia græca voce *Hagiologia* nonnunquam vocantur. Unaquaque vero Ecclesia, præsertim celebriori, Martyrum suorum natales dies fideliter annotante, cumque aliis communicante, monente Cypriano, Epistola 37. exemplo Ecclesiæ Smyrnæorum, martyrium B. Polycarpi Ecclesiæ Philomeliensi perscribentis, suam inde Martyrologia Originem invenerunt, quemadmodum Pamelius in annotat. ad Epist. 37. Cypriani, Baronius Cap. VI. Proleg. ad Martyrolog. Roman. Franciscus Maria Florentinius, admonitione prævia II. ad Vetustius Occidentalis Ecclesiæ Martyrologium, alique observant.*

§. 3. Martyrologia hæc *δίπλωρα* olim fuerunt, quasi dicas *bipatens pugillar*, ut est apud Aufonium, Epigramm. 137. ex unâ enim Sancti Martyres, Confessores, Virginesque, ex altera vero parte Beati defuncti comparebant, vid. Florentinius loc. cit. & Antonius Matthæus, lib. II. de Nobilit. cap. 36. *Sequentibus Seculis, maximè apud Monachos, Martyrologium laxius sumptum pro Necrologio seu Obituario (& Regula,) quod fere semper in eodem volumine Martyrologium, Obituarium (& Regula Ordinis) descripta legerentur: Unde Martyrologio inscribi dicitur, cuius obitus dies ibi annotatur, ut scil. ex ea Congregatione seu fraternitate, cui quis adscriptus est, observat Carolus du Fresne, in Glossario ad Scriptores mediæ & infimæ Latinitatis, fol. 472. Hujusmodi est Martyrologium Ecclesiæ Cathedralis Lucensis, in secretiori tabulario asservatum, & Mar-*

tyrologium Florentinii ipsius, olim Canonicorum Basilicæ SS. Theodori & Donati extra Lucensem Urbem, vid. admonit. VI. fol. 31. Atque hujusmodi nostrum quoque, quod hic exhibetur, martyrologium est.

§. 4. Quod si verò illud duntaxat Martyrologium dicere velimus cum Henrico Valesio in Dissertat. de Martyrolog. Rosweydiano, quod totius Ecclesiæ commune, nullius proprium atque peculiare est, vel, quod Martyrum non sola nomina & natales dies, sed integras vitas eorum atque acta, saltim martyriorum historias, prolixius recenset, nostrum utique opusculum hoc nomine indignum erit, & juxta Valesium quidem Calendarium potius, seu nudus Nomenclator vel Indiculus Martyrum appellandum; quia tamen Codex *Mss.* in fronte hocce nomen gerit, religio utique fuit, illum ἀναβαπτίζειν, præsertim cum Μαρτυρολόγιον vi vocis nihil sit aliud, quam de Martyribus Sermo, cujusmodi jure noster etiam libellus est: habet igitur appellationem hanc cum pluribus ejusmodi Martyrum Elenchis meritò communem. Quare autem *Ecclesiæ Germanicæ, & Perævetustum* inscribamus, capitib. III. atque IV. dicemus.

CAP. LI.
DE AUCTORE.

§. I.

UT Sermonem meum paulo altiùs, quàm Scriptores in hac materia solent, accersam: R. Samuel & R. Adda, Antiqui DD. cæterique, qui eos longa ferie sequuntur, Calendariographi Judæi, in Calendariis suis, nullas Macchabæorum, aliorumque Martyrum, nullas SS. Patriarcharum atque Prophetarum memorias habent, sed saltim Sabbata, diesque festos reliquos exhibent; Primi igitur Christiani, qui Sanctos etiam V. T.

memo-